

man den Gang mente skulde gaa nogenlunde vidt, ikke gaar saa vidt, som man den Gang antog. Kort sagt tror jeg, at man har Lov til at sige, at Ordningen for Statsbanernes Tjenestemænds Vedkommende i sin endelige Udformning i Virkeligheden blev meget liberal, og der kan ikke være Tvivl om, at dette er tiltalende paa sin Maade. Men om saa paa den anden Side det økonomiske Resultat af denne Omlægning og af de Afskedigelser, man dér tænker paa, bliver det, man havde ventet, ja, derom haaber jeg, at enten den højtærede Finansminister eller den højtærede Minister for offentlige Arbejder vil udtale sig, naar de til sin Tid faar Ordet.

Men jeg tror altsaa ikke, at de 12 Mill. Kr., som man forudsatte, at Indkomsten vilde gaa ned ved Fragtlempelserne, vil komme ind ved Besparelser i Løn. Yderligere kommer til, hvad jeg allerede har gjort opmærksom paa, at Persontrafikken i en, saa vidt jeg kan skønne, langt stærkere Grad, end man havde forudsat, ogsaa viser en nedadgaaende Tendens. Derfor kan jeg ikke se nogen virkelig fornuftig Grund til, at Indtægten i Aaret 1928—29 skulde vise et bedre finansielt Resultat end i 1926—27, da vi ingen Nedsættelser havde, men ikke desto mindre opføres Underskuddet ca. 3 Mill. Kr. lavere.

Hvis vi ser paa det samlede Resultat af 1928—29, vilde jeg altsaa ikke, hvis jeg overhovedet kunde, yde nogen alt for stor Garanti for, at det Overskud, man regner med, virkelig vil fremkomme. Man maa jo ogsaa regne med lidt Udgifter til Tillægsbevillingsloven.

Det Overskud, der regnes med, 16,6 Mill. Kr., er jo ikke helt lidt, og det burde det heller ikke være, for Hensigten med at gaa ind for de Nedskæringer, som vi i saa høj Grad beskæftigede os med i sidste Rigsdagssamling, var jo den, at man skulde faa Lempelser paa forskellig Maade. Der er allerede, som bekendt, disponeret over de 15 Mill. Kr. til Nedsættelse af Taksterne; men bortset fra den Vedtagelse, som kun gælder for i Aar, har Formue- og Indkomstskatten jo ikke faaet nogen Nedgang, og her er det saa lykkeligt, at de to Partier, der ellers ikke paa alle Punkter er enige, efterhaanden er blevet enige om, at Formue- og Indkomstskatten er Skatter, man skal behandle med en vis Varsomhed. Det er jo sket paa den Maade, at de Synspunkter, som det konservative Parti har haft ikke mindst med Hensyn til Formueskatten, efterhaanden er blevet til ogsaa at være Venstrepartiets Synspunkter.

Nu ved vi fra i Gaar fra Udtalelser af det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller skulde have udtalt ved et eller andet Møde, at noget, vi maatte forhindre, var, at Venstre gør de Konservatives Gerning. En saa uforstandig Udtalelse er det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som dog vist alle erkender er i Besiddelse af ikke saa helt lidt Forstand, sikkerlig aldrig fremkommet med. Hvad det ærede Medlem har sagt, ved jeg ikke, og jeg har ikke talt med det ærede Medlem om det. Men jeg er fuldstændig overbevist om, at det, han har sagt, er ikke blottet for Fornuft. Jeg kunde tænke mig, at han har sagt saadant noget som, at han skulde paa-vise, at det var de Konservatives Gerning, Venstre gjorde, og at man derfor rettelig fremfor at stemme Venstre ved de kommende Valg burde stemme konservativt, for saa fik man de gode Gerninger meget hurtigere, end naar man skulde vente paa, at Venstre skulde omvende sig. Jeg kunde tænke mig, at det var noget i den Retning, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller havde sagt, og i saa Tilfælde vil jeg — som i næsten alt andet — være enig med det ærede Medlem. Men det faktiske er, at de to Partier, som har et Flertal baade i Folketing og Landsting, paa dette Punkt er enige om, at det Punkt, hvor der tiltrænges en Reform, er den direkte Skattelovgivnings Omraade.

Dér er det da ogsaa saa heldigt, at den højtærede Finansminister har bebudet, at der vil fremkomme Forslag i Retning af en Revision — specielt, saa vidt jeg forstod det, af Formuebeskatningen, og dette kan vi fra konservativ Side give vor fulde Tilslutning. Vi haaber imidlertid, at det ikke bliver ved Lapperier, saasom at man skærer Skatterne 10 pCt. eller 15 eller 20 pCt. ned — ja, hvis man sagde 100 pCt., vilde vi dog kunne være tilfredsstillede. Men vi haaber ikke, at det blot bliver en eller anden lille eller større Procent, man skærer ned. Vi haaber, der vil blive gaaet noget mere ind paa det principielle, og vi haaber navnlig, at den stærke Progression i Formueskatten, som vi har, helst helt maa bortfalde eller i hvert Fald maa blive i høj Grad ændret. Dette er finansielt set den Opgave, som fornuftigvis har den største Interesse for os paa Grundlag af de Finanslovstal, vi har at arbejde med, og vi kan fornuftigvis tilsige Regeringen vor Medvirken til, at Finanslovens Tal kan vedblive at være saadanne, at der bliver Grundlag for den Skatnedsættelse, specielt Nedsættelse af Formueskatten, som i saa høj Grad er paakrævet, og paakrævet ikke alene